

Мудра порада

Михайло Білецький

Карпо розплющив на роботі очі,
Гука:
— Андрію,
Сон послухать хочеш? —
(Вони в одній конторі працювали,
Їхні столи майже впритул стояли!) —
Приснилось щойно, ніби...
Дивна річ...
Всі звуть мене з пошаною — Кузьмич!
Що мій портрет висить на Дошці шани
І вже давно забув я про догани!
Квартира в мене ніби перший сорт,
І дав мені профком путівку на курорт.
Порадь, що діять, друже мій,
Щоб наяву усе те мати? —
І відповів йому Андрій:
— Поменше на роботі спати!